

Тяжко, гірко визирати...

Павло Грабовський

Тяжко, гірко визирати
З самотньої хати;
Кругом — німе або враже...
Хто ж привітне слово скаже?
Треба потурати!

Не виходять думи, втрати
З самотньої хати;
Вік гостює лихо чорне...
Хто ж до серця, хто пригорне?
Треба потурати!

Нема куди утікати
З самотньої хати;
Скрізь пустиня, скрізь безлюдно...
Як не сумно, як не трудно,
Треба потурати!